

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. Търговище, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА
Членове: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ
БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Въззивно гражданско дело № 20223500500227 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 168 от 15.04.2022 г., постановено по гр. д. № 18/2021 година по описа на Районен съд - Търговище, съдът е признал за установено по отношение на Т. А. С., ЕГН *****, с адрес с. *****, общ. *****, ул. „*****“ № ****, чрез пълномощник - адв. И. К. З. от АК-*****, със съдебен адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ****, че ДЪРЖАВАТА, представлявана от МИНИСТЪРА НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВО чрез Областен управител на област Търговище, е собственик на 1/2 ид.ч. от АПАРТАМЕНТ, находящ се в гр.Търговище, ул. „Паисий“ № 19, вх. А, ет. 1, ап. 1, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 73626.511.173.1.1., с обща застроена площ от 77.53 кв.м., състоящ се от две стаи, дневна, кухня и санитарни помещения, заедно с принадлежащото избено помещение № 1, заедно със 108/1000 ид.части от общите части на сградата и от правото на строеж, построен в сграда с идентификатор 73626.511.173.1, предназначение: жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор

73626.511.173, при съседни самостоятелни обекта на апартамента: на същия етаж 73626.511.173.1.2; под обекта - няма; над обекта 73626.511.173.1.16., съгласно Схема № 15-823839-09.09.2020г. на СГКК-гр.Търговище, на основание чл.108 от ЗС, като е отхвърлил предявения от ДЪРЖАВАТА, представлявана от МИНИСТЪРА НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВО чрез Областен управител на област Търговище против Т. А. С., ЕГН *****, иск за предаване на владение върху следния имот: 1/2 ид.ч. от описания по-горе апартамент, на основание чл.108 от ЗС, КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Срещу така постановеното решение са постъпили две въззивни жалби, както следва:

1. Въззивна жалба от ищеца срещу отхвърлителната част на решението, в която се излагат следните аргументи: По делото е приложено Постановление за възлагане на ЧСИ от 21.07.2011 г., което поставя ответникът и Държавата в конкуренция на правото на собственост по отношение на спорния имот, обстоятелство, възпиращо ищеца да предприеме активни действия, манифестиращи право на владение. В писмения отговор на исковата молба, ответникът чрез процесуалния си представител е признал, че като купувач от деня на влизане на Постановлението в сила е придобил и упражнил всички права, които притежава като собственик върху целия имот, включващи и владение. Предвид изложеното ищецът моли съда да отмени решението в обжалваната му част като постанови друго, с което да уважи иска за предаване на владението на процесния имот. Молят за присъждане направените по делото разноски за двете инстанции.

По така подадената въззивна жалба е постъпил отговор от ответника, с който въззивната жалба на ищеца се оспорва като неоснователна. Според процесуалния представител на ответницата в първоинстанционното производство не са събрани доказателства, които да потвърждават твърдението на ищеца за упражнявано от доверителката му владение върху процесния имот.

2. Постъпила е въззивна жалба и от ответника Т. А. С., ЕГН *****, с адрес в с. *****, ул., *****, № ****, общ. *****, чрез пълномощника й адв. И. З. от САК в установителната част на съдебното решение.

Във въззивната жалба на ответницата се твърди, че не е съобразено

обстоятелството, че по делото е приета Справка № 140187 от 01.09.2020 г. чрез отдалечен достъп до данни за имот с идентификатор 73626.511.173.1.1, обхващаща периода от 01.01.1999 г. до 01.09.2020 г., от която е видно, че е налице вписана на 11.10.2010 г. възбрана по партидата на имота с вх.рег. № 3666, дв. вх.рег. № 3656 от дата 11.10.2010 г. в книга „Възбрани“ на тип акт „Налагане възбрана в/у недвижим имот или вещно право“ том 1, акт № 169, година 2010 г., страни кредитор идеални части: $\frac{1}{2}$ - ЕИК/Булстат 201171629, „КТМ ЕКС“, и длъжник идеални части: $\frac{1}{2}$ ЕГН *****, М. О. А. Тази възбрана предхожда по време вписването на Решение № 53/08.12.2009 г. по гр.д. № 240/2008 г. на ТОС и вписването на Присъда № 33/19.06.2007 г. по н.о.х.д. № 505/2006 г. на ОС Търговище, и по нея е била осъществена публичната продажба на имота, възложен с Постановление за възлагане на недвижим имот от 21.07.2011 г. на ЧСИ Ст. А. по изп.д. № 20118730400081, влязло в законна сила на 29.07.2011 г. и вписано с вх. № 86/06.10.2011 г., том XIII, дв. вх.рег. № парт.книга 23400, к.д, № 136, на СВ Търговище. Според този въззивник, макар да е вярно, че с Решение № 53/08.12.2009 г. по гр.д. № 240/2008 г. на ОС Търговище е отнет имот, чието описание съответства на процесния имот, то това не означава, че е налице идентичност на процесния имот с този, който е визиран в Присъда № 33/19.06.2007 г. по н.о.х.д. № 505/2006 г. на ОС Търговище. Освен това, ТРС не е съобразил в детайли диспозитива на Решение № 53/08.20.2009 г., а именно: че е постановено отнемането едновременно и от М. И. А. , и от М. О. А., на придобит от тях по време на брака им, в режим на СИО имот.

Моли се за отмяна на решението на Районен съд – Търговище в атакуваната му част.

По така подадената въззивна жалба не е постъпил отговор от ищеца.

В съдебно заседание ищецът чрез адвокат А. Н. поддържа подадената от ищеца въззивна жалба като оспорва въззивната жалба на насрещната страна.

Ответницата по делото чрез адвокат И. З. моли съда да отмени решението в установителната му част като приеме, че ответницата е собственик на процесния имот и отхвърли иска на Държавата.

Съдът, след като констатира, че въззивната жалба е подадена в срок и е ДОПУСТИМА, провери изложените оплаквания, обсъди представените доказателства и констатира следното:

Предявен е иск за собственост с правно основание в разпоредбата на чл. 108 от ЗС от Държавата чрез министъра на регионалното развитие и благоустройството чрез пълномощника му областният управител на област Търговище.

По фактите съдът съобрази следното:

Няма спор по делото, че $\frac{1}{2}$ идеална част от процесния недвижим имот е била придобита от държавата въз основа на влязла в сила Присъда № 33/19.06.2007 г. по н.о.х.д.№ 505/2006 г. на ОС Търговище. В настоящото производство спорът е основно относно останалата $\frac{1}{2}$ идеална част от имота, за която и двете страни твърдят, че се собственици на тази идеална част.

Ищецът претендира, че е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от недвижим имот, представляващ апартамент в гр. Търговище, ул. „Паисий“ № 19, вх. А, ап. 1 и че собствеността на Държавата върху тази идеална част е възникнала въз основа на съдебно решение № 53 от 08.12.2009 година, постановено по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд. С посоченото решение, в производство по реда на чл. 27 и следващите от ЗОПДИППД /отм./ съдът е ОТНЕЛ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА, от М. И. А. от гр.***, ЕГН ***, постоянен адрес гр.***, ул.***, № **, ет. **, ап. **, и от М.О..А. от гр.***, ЕГН **, от с. гр., с. адрес, определени недвижими имоти, придобити от тях по време на брака им, в режим на СИО, в това число и процесният апартамент, а именно: $\frac{1}{2}$ ид. част от апартамент №1, находящ се в жилищна сграда –конфекция в квартал 71 /седемдесет и едно/, блок №11 /единадесет/, вх.А, етаж 1 /първи/, построена върху държавна земя в квартал 71 /седемдесет и едно/ на улица “Паисий” №19 /деветнадесет/ в град Търговище, състоящо се от две стаи, дневна, кухня и санитарни помещения, с обща застроена площ от 77,53кв.м. /седемдесет и седем квадратни метра и петдесет и три квадратни дециметра/, при граници: от изток – терена на жилищния комплекс, от запад – стълбището и жилище № 2 на Д. и Я. Н. , от север – ул. ”Паисий”, от юг – терена на жилищния комплекс, от горе – жилище №4 на М. и Н. Т. от 2етаж и отдолу – избени помещения, заедно с прилежащото избено помещение №1 /едно/, при граници: от изток – коридора на избените помещения, от запад – избени помещения от блок 12, от север – улица “Паисий”, от юг – изба №2 на Д. и Я. Н., от горе – жилище №3 на Е. и Ф. К. от 1-ви етаж, от долу – земя, заедно с

108/10000 /сто и осем десетохилядни/ идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, придобит с констативен нотариален акт № 82, том V, дело 1413/08.07.1997 г. Имотът по кадастралната карта на гр. Търговище е самостоятелен обект в сграда с идентификатор №73626.511.173.1 попадаща в имот с идентификатор №73626.511.173 и има идентификатор 73626.511.173.1.1, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж 73626.511.173.1.2, над обекта 73626.511.173.1.16 съгласно Схема №2349/ 02.06.2008 г. на АК – Търговище, на стойност 21 404 лв., като в останалата част, до пълния размер, за останалата ½ ид. част, съдът е отхвърлил иска като неоснователен

На 19.10.2006 година е вписана възбрана за обезпечаване на бъдещ иск на Държавата срещу М. И. А. чрез налагане на обезпечителни мерки, включително възбрана върху недвижими имоти, собственост на това лице, но процесния имот не фигурира в тази обезпечителна заповед – л. 255-л. 260 от първоинстанционното дело. Исковата молба, въз основа на която е образувано гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд, е вписана в Службата по вписванията на 19.06.2008 година. Налице е отбелязване по вписана искова молба на 16.06.2011 година със страни – Комисия за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и М. И. А и М. О. А. По искане на ТД на НАП – София –град съдебното решение е вписано и на 26.09.2011 година.

Ответницата твърди, че е придобила собствеността върху процесния имот въз основа на съдебно решение № 271 от 11.05.2012 година по гр. дело № 161/2012 година по описа на Търговищкия районен съд, с което сключеният между нея и „КТМ ЕКС“ ЕООД, ЕИК 201171629, на 25.10.2011 година предварителен договор за продажба на ½ идеална част от процесния недвижим имот е обявен за окончателен. Съдебното решение е влязло в сила на 11.05.2012 година и е вписано в Службата по вписванията на 11.07.2012 година. „КТМ ЕКС“ ЕООД е придобило ½ идеална част от процесния имот въз основа на Постановление за възлагане от 21.07.2011 година на ЧСИ Ст. А. по изпълнително дело № 20118730400081 по описа на ЧСИ Аспарухов, влязло в сила на 28.07.2011 година и вписано в Службата по вписванията на 06.10.2011 година.

От правна гледна точка съдът приема следното:

По отношение на правото на собственост, претендирано от Държавата:

Настоящия съдебен състав намира, че с влизане в сила на Решение № 53 от 08.12.2009 година, постановено по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд, процесният недвижим имот е отнет в полза на държавата по предявен срещу М. И. А. и М. О. А. иск с правно основание в чл. 4, ал. 1 от ЗОПДИППД /отм./, като с влизането му в сила е настъпил конститутивния му ефект и Държавата е придобила правото на собственост. Това, че решението е влязло в сила, няма спор. Според ответницата, спорна е датата на влизане в сила на решението – на приложеното по делото копие от съдебното решение е посочено, че то е влязло в сила спрямо ответника на 03.06.2010 година. Самият ищец приема, че то е влязло в сила на 30.12.2010 година. По делото е приложен изпълнителен лист от 19.01.2011 година /л. 78/, издаден по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд, с който изрично се отбелязва, че решението подлежи на принудително изпълнение и се отнема в полза на Държавата от М. И. А. и М. О. А. ½ идеална част от процесния имот. Ето защо въззивният съд приема, че решението по гр. дело № 240/2008 по описа на Търговищкия окръжен съд със сигурност е доказано, че е влязло в сила поне към датата 19.01.2011 година.

Правното основание за придобиване на собствеността е проведен успешно иск по ЗОПДИППД /отм./, с който Държавата е упражнила свое потестативно право. С уважаване на иска е настъпил траслативния ефект на гражданската конфискация и имотът е преминал в държавна собственост.

Постановлението за възлагане от 21.07.2011 година на ЧСИ Ст. А. по изпълнително дело № 20118730400081 по описа на ЧСИ Аспарухов, влязло в сила на 28.07.2011 година, с което праводателят на ответницата се е легитимирал като собственик в хода на производството по гр. дело № № 161/2012 година по описа на Търговищкия районен съд, не би могло да има транслативен ефект, **тъй като към него момент имотът вече е бил собственост на Държавата**, респ. – ответницата не би могла да придобие собствеността върху него след като праводателят ѝ не е придобил собствеността върху този имот. Самото изпълнително производство е образувано през 2011 година и се е развило твърде бързо, но несъмнено към 21.07.2011 година, когато е издадено обсъжданото постановление за възлагане, имотът вече е бил държавна собственост.

Конфискацията /принудително отнемане/ по предвиден в закона ред и точно определени законови критерии, уредена в ЗОПДИППД /отм./, е специфично производство и в закона е въведено задължително обявяване на имотите и вещите, предмет на отнемането в Държавен вестник, като по този начин е въведен и публичният ефект за това производство за защита интересите на трети лица. В случая обаче, следва да се отбележи, че исковата молба, въз основа на която е образувано гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд, е вписана в Службата по вписванията на 19.06.2008 година. Налице е и отбелязване по вписаната искова молба на 16.06.2011 година със страни – Комисия за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и М. И. А. и М. О. А. – т.е. преди датата на обсъжданото постановление за възлагане. Преди сключване на предварителния договор между ответницата и „КТМ ЕКС“ ЕООД на 25.10.2011 година съдебното решение, въз основа на което държавата придобива собствеността върху процесния имот, е вписано на 26.09.2011 година в службата по вписванията. В приложената по делото към исковата молба справка е посочена като страна в производството по това вписване ТД на НАП – София. Във въззивното производство ответницата прави възражение, че това вписване е направено по молба на ненадлежен орган, поради което е нищожно и не следва да се зачита неговия правен ефект.

По така направеното възражение съдът приема следното:

Разпоредбите на Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ дефинират правата и задълженията на НАП по отношение на конфискувани, отнети или придобити от държавата в производство по несъстоятелност недвижими имоти. Функциите на НАП в изброените хипотези са определени в чл. 3, ал. 1 от ЗНАП по следния начин: да приема, съхранява, управлява и продава имущества, придобити от държавата в производството по несъстоятелност /т. 12/, и да приема, съхранява, управлява и продава всички конфискувани, отнети и изоставени в полза на държавата имущества /т.13/. Следва да се посочи и това, че в Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /отм./ се създава специален по отношение на ЗДС ред за предоставяне за управление на отнети имущества на бюджетни организации и общини и за възлагане на такива имущества за продажба на НАП. Предвид така регламентираният правомощия и задължения на НАП, следва да се приеме, че агенцията е в правото си да поиска вписване на

съдебното решение, въз основа на което Държавата е придобила собствеността върху имота. Въпреки това е необходимо да се подчертае, че при вписване на обстоятелства в Службата по вписванията, е предвиден специален исков ред за защита на засегнатите лица, поради което в настоящото производство едно такова възражение не би могло да се обсъжда, доколкото една от страните в производството по вписване не участва в настоящото производство.

Във въззивната жалба се прави възражение, че в полза на праводателя на ответницата е вписана възбрана от 11.10.2010 г., акт 168, том 1, дв.вх.рег.№ 3655, вх.рег.№ 3665 срещу длъжник М. О. А., по изп.д. № 20118730400081 на ЧСИ Ст. А., поради което вписването на съдебното решение по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд е последващо и следователно не може да се противопостави на правата на ответницата. По повод на това възражение съдът държи да подчертае, че вписването няма конститутивен ефект. Вписването на актове за придобиване на собственост защитава само лицата, които са придобили имота и са вписали придобивното си основание по-рано от лицата, които валидно са придобили същия имот от същия праводател, т.е. в случаите на конкуренция на права между лица, придобили един и същ имот от едно лице. На база и на този аргумент като цяло следва да се приеме, че **конкуренция на права между Държавата и „КТМ ЕКС“ ЕООД няма**, тъй като М. И. А. не е бил собственик на процесния имот към момента на образуването и развитието на изпълнителното дело, в хода на което „КТМ ЕКС“ ЕООД е „придобило“ собственост върху имота, а собственик е бил Държавата.

Във въззивната жалба още се твърди, че ТРС по никакъв начин не се е произнесъл по направеното от ответника оспорване на идентичността на имотите по Присъда № 33/19.06.2007 г. по н.о.х.д.№ 505/2006 г. на ОС Търговище и Решение № 53/08.12.2009 г. по гр.д.№ 240/2008г. на ОС Търговище. За настоящия въззивен съд такъв спор не съществува. В самото решение, въз основа на което Държавата претендира правото си на собственост, съдът е отбелязал в мотивите си, че от 23.04.2008 г. ½ ид.ч. от процесния имот е предмет на наказанието Конфискация, наложено на М. И. А.

Във въззивната жалба се навеждат още доводи, че Търговищкият окръжен съд, постановявайки решението си по гр. дело № 240/2008 година, не се е

мотивирал, как е възприел едновременното отнемане и от М. И. А., и от М. О. А., и дали това означава, че към момента на постановяване на решението, съдът е приел и двамата за собственици на едната втора ид.ч. от имота, както не е мотивирал какво е значението според него на отхвърлянето на иска в останалата част до пълния размер на иска.

Въззивният съд счита, че постановеното от състав на Търговищкия окръжен съд решение по гр. дело № 240/2008 година е ясно, мотивирано и не подлежи на тълкуване. Съдът е приел, че М. И. А., от гр.*****, ЕГН *****, постоянен адрес гр.*****, ул."****", №****, ет.****, ап.****, и М. О. А. са били собственици в режим на СИО на процесния недвижим имот - апартамент №1, находящ се в жилищна сграда –конфекция в квартал 71 /седемдесет и едно/, блок №11 /единадесет/, вх.А, етаж 1 /първи/, построена върху държавна земя в квартал 71 /седемдесет и едно/ на улица "Паисий" №19 /деветнадесет/ в град Търговище. Към момента на постановяване на съдебното решение $\frac{1}{2}$ идеална част от този имот е била вече собственост на Държавата по силата на посочената по-горе присъда. Ето защо съдът е отнел в полза на Държавата само $\frac{1}{2}$ идеална част от процесния имот в режим на СИО и е отхвърлил иска за останалата $\frac{1}{2}$ идеална част от имота.

Предвид изложеното, въззивната жалба на ответницата е изцяло неоснователна. Държавата е придобила процесния имот въз основа на влязло в сила съдебно решение № 53 от 08.12.2009 година, постановено по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд. Ответницата не е придобила собствеността върху $\frac{1}{2}$ идеална част от имота, поради обстоятелството, че нейният праводател не е бил собственик на имота. Постановлението за възлагане в полза на „КТМ ЕКС“ ЕООД не е могло да поради транслативен ефект, защото към 21.07.2010 година Държавата вече е била собственик на целия имот – $\frac{1}{2}$ идеална част е придобита от Държавата по силата на конфискация, постановена с Присъда № 33/19.06.2007 г. по н.о.х.д. № 505/2006 г. на ОС Търговище., а останала $\frac{1}{2}$ идеална част е придобита от Държавата по силата на съдебно решение № 53 от 08.12.2009 по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд. Съображенията на процесуалния представител на ответницата, че в производството за обявяване на предварителния договор, сключен между ответницата и „КТМ ЕКС“ ЕООД, съдът е изследвал правото на собственост на „КТМ ЕКС“ ЕООД, няма как да имат значение за решаване на настоящия спор за собственост. Страни

в това производство са страните по предварителния договор и съдът обсъжда правото на собственост на прехвърлителя въз основа единствено на представените по делото доказателства. Отделно ответницата твърди, че в полза на нейния праводател е била вписана възбрана върху имота на 11.10.2010 г., преди да бъде вписано съдебното решение по гр. дело № 240/2008 година по описа на Търговищкия окръжен съд. Този факт, според настоящият съдебен състав, няма никакво отношение към правото на собственост на Държавата. Възбраната лишава длъжника временно от правото да се разпорежда с имота. А длъжникът е лицето, от което е отнет в полза на Държавата процесният имот. Вписването на възбрана по изпълнителното дело относно процесния имот не може да бъде пречка по никакъв начин решението по гр. дело № 240/2008 година да влезе в сила и да бъде основание за придобитото от Държавата по силата на това решение право на собственост върху апартамента.

В обобщение следва да се приеме, че искът по чл. 108 от ЗС в установителната му част, а именно - че Държавата е собственик на процесния имот, е основателен и доказан.

По отношение на въззивната жалба на ищеца в отхвърлителната част на съдебното решение, въззивният съд приема следното:

Още с отговора на исковата молба ответницата е заявила, че не владее имота. Владението е осъществяване на фактическа власт върху имота. Става дума за апартамент, владението върху който не е трудно да се установи. В случая обаче ищецът не е доказал в настоящото производство, че ответницата е получила и осъществява владение върху имота. След като Държавата е собственик на имота, а ответницата заявява, че не го владее, Държавата чрез съответните органи разполага с достатъчни механизми да осъществи правата си на собственик в пълен обем, регламентирани в ЗДС.

Предвид изложеното, съдът приема, че следва да се отхвърли претенцията на Държавата да бъде осъдена ответницата да предаде владението върху $\frac{1}{2}$ идеална част от процесния имот. Въззивната жалба на ищеца се явява неоснователна.

В обобщение съдът приема, че решението на Търговищкия районен съд е правилно и законосъобразно, поради което следва изцяло да се потвърди.

С оглед изхода на делото, доколкото и двете въззивни жалби са

неоснователни, съдът не следва да присъжда разноси във въззивното производство за нито една от страните.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 168 от 15.04.2022 г., постановено по гр. д. № 18/2021 година по описа на Районен съд – Търговище, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване в месечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС-София само при условията на чл. 280 и сл. от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____